

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/234/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020201388
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1020201388.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a členov senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD., v právnej veci žalobcu: TECHNOPOL SERVIS, a.s., IČO: 35700840, so sídlom v Bratislave, Panenská 6, zastúpeného spoločnosťou AK Castiglione s.r.o., IČO: 51635046, so sídlom v Bratislave, Námestie Martina Benku 10, za ktorú koná advokát Mgr. Mario Castiglione, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101254577/2020 zo dňa 4.8.2020, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a** .

Žalovanému sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Daňový úrad Bratislava vykonal u žalobcu daňovú kontrolu dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015 a o jej výsledku vyhotovil Protokol č. 102022858/2019 zo dňa 26.8.2019, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 26.8.2019. Žalobca sa k protokolu nevyjadril.

2. Správca dane - Daňový úrad Bratislava - prvostupňovým rozhodnutím č. 100683085/2020 zo dňa 16.3.2020 vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015 v sume 72.461,37 €. Po vykonanej kontrole správca dane upravil základe dane z príjmov právnickej osoby podľa § 17 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 595/2003 Z.z.).

Žalobca zaúčtoval v kontrolovanom zdaňovacom období do nákladov na ľarchu účtu 562.002 - „Nákladové úroky - zmenky“ úroky v celkovej sume 51.528,33 € a na ľarchu účtu 568.005 - „Náklady - zmenkový program“ výdavky v celkovej sume 114.945,-€. Správca dane vyzval žalobcu na predloženie zmluvy za účelom zdokladovania vystavenia zmenky (účtovný doklad č. 9350139 zo dňa 30.11.2015) týkajúcej sa spoločnosti Irwin & White, Co. Dňa 17.6.2019 sa dostavil na Daňový úrad Bratislava W. J., ktorý bol ústne poverený predsedom predstavenstva žalobcu B. B. oznámiť správcovi dane, že žiadne doklady ktoré mali byť predložené v zmysle výzvy č. 101016658/2019 zo dňa 2.5.2019, žalobca nemá k dispozícii. Dňa 14.08.2019 sa dostavila splnomocnená zástupkyňa žalobcu Ing. Dagmar Kašpříšínová a žiadne doklady ani vysvetlenia k vyššieuvedeným nákladom nepredložila. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca dostatočne nepreukázal vynaloženie uvedených výdavkov na daňové účely, a teda výdavky v celkovej sume 166.473,33 € nie sú daňovými výdavkami. Správca dane v zmysle

§ 17 ods. 2 písm. a/ zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len DP alebo Daňový poriadok) zvýšil výsledok hospodárenia o sumu 166.473,33 €, ktorú nemožno zahrnúť do daňových výdavkov.

Žalobca zaúčtoval v kontrolovanom období na ľarchu účtu 511.005 - „KCT - stavebné práce“ nasledovné dodávateľské faktúry:

- dodávateľská faktúra č. 2150579 zo dňa 1.8.2015 - náklady (výdavky) za stavebné práce od dodávateľa B. v sume 4.800,25 €,
- dodávateľská faktúra č. 2150527 zo dňa 10.7.2015 - náklady (výdavky) za stavebné práce od dodávateľa V. v sume 300,- €,
- dodávateľská faktúra č. 2150795 zo dňa 28.10.2015 - náklady (výdavky) za dodávku a montáž ventilácie od dodávateľa Miroslav Stanček - Elektrobest v sume 6.510,12 €,
- dodávateľská faktúra č. 2150728 zo dňa 30.9.2015 - náklady (výdavky) za dodávku a montáž strešného svetlíka od dodávateľa TriAl Trnava, s.r.o., v sume 9.920,- €,
- dodávateľská faktúra č. 2150165 zo dňa 4.2.2015 - náklady (výdavky) za stavebné práce od dodávateľa V. v sume 960,- €,
- dodávateľská faktúra č. 2150676 zo dňa 4.9.2015 - náklady (výdavky) za stavebné práce od dodávateľa V. v sume 1.300,- €,
- dodávateľská faktúra č. 2150658 zo dňa 7.9.2015 - náklady (výdavky) za dodávku strešného svetlíka od dodávateľa TriAl Trnava, s.r.o., v sume 8.920,- €,
- dodávateľská faktúra č. 2150602 zo dňa 11.8.2015 - náklady (výdavky) za dodávku a montáž klimatizácie od dodávateľa Dobrá klíma s.r.o., v sume 6.218,11 €,
- dodávateľská faktúra č. 2150601 zo dňa 7.8.2015 - náklady (výdavky) za vykonanie rekonštrukčných prác od dodávateľa Ivan Kubík - STAVIK, v sume 137.029,- €.

Žalobca mal vyššie uvedené výdavky v celkovej sume 175.987,48 € zaúčtované na ľarchu účtu 042.001 - Obstaranie dlhodobého hmotného majetku, nakoľko išlo o stavebné rekonštrukčné práce a dodávky dlhodobého hmotného majetku (žalobca ich nesprávne zaúčtoval na ľarchu účtu 511.005 - „KCT - stavebné práce“). Na základe toho správca dane v zmysle § 17 ods. 2 písm. a/ DP zvýšil výsledok hospodárenia o sumu 175.987,48 €, ktorú nemožno podľa tohto zákona zahrnúť do daňových výdavkov. Pokiaľ ide o dodávateľské faktúry:

- č. 2150527 zo dňa 10.7.2015 - náklady (výdavky) za stavebné práce od dodávateľa V. B. v sume 300,- €,
- č. 2150676 zo dňa 4.9.2015 - náklady (výdavky) za stavebné práce od dodávateľa V. N. v sume 1.300,- €,
- č. 2150165 zo dňa 4.2.2015 - náklady (výdavky) za stavebné práce na prenajatom objekte v obci Továrniky od dodávateľa V. B. v sume 960,- €,
- č. 2150579 zo dňa 1.8.2015 - náklady (výdavky) za stavebné práce od dodávateľa B. Z. v sume 4.800,25 €,

žalobca nepredložil správcovi dane žiadne dôkazy preukazujúce, o aké stavebné práce išlo (aké úpravy boli vykonané) a na akom objekte boli realizované v prípade dodávateľov Jarolim B. (faktúra č. 2150527) a V. N. (faktúra č. 2150676). Zmluva o nájme priestorov v obci Továrniky nebola správcovi dane predložená (faktúra č. 2150165). Nakoľko žalobca nepreukázal vynaloženie výdavkov (nákladov) na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov, nepredložil relevantný dôkaz o tom, že fakturované služby boli realizované dodávateľmi uvedenými na faktúrach, čím nebola splnená podmienka preukaznosti a opodstatnenosti daňového nákladu podľa § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. a len formálne doloženie uskutočnenia obchodného prípadu faktúrou, bez preukázania skutočného dodania služby pre daňové účely je nedostačujúce, nie sú tieto výdavky daňovými výdavkami v zmysle § 21 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z. a majú byť vylúčené z daňových nákladov.

V prípade dodávateľských faktúr:

- č. 2150795 zo dňa 28.10.2015 - náklady (výdavky) za dodávku a montáž ventilácie na budove Technopolu od dodávateľa Miroslav Stanček - Elektrobest, v sume 6.510,12 €,
- č. 2150728 zo dňa 30.9.2015 - náklady (výdavky) za dodávku a montáž strešného svetlíka na streche objektu UPB Technopol od dodávateľa TriAl Trnava, s.r.o., v sume 9.920,- €,
- č. 2150658 zo dňa 7.9.2015 - náklady (výdavky) za dodávku strešného svetlíka na streche objektu UPB Technopol od dodávateľa TriAl Trnava, s.r.o., v sume 8.920,- €,
- č. 2150602 zo dňa 11.8.2015 - náklady (výdavky) za dodávku a montáž klimatizácie na budove Technopolu od dodávateľa Dobrá klíma s.r.o., v sume 6.218,11 €

považoval správca dane vyššie uvedené náklady za obstaranie dlhodobého hmotného majetku. Žalobca mal tento náklad správne zaúčtovať na ľarchu účtu 042.001 - Obstaranie dlhodobého hmotného majetku.

V súlade s Opatrením Ministerstva financií SR č. 23 054/2002-92 zo dňa 16.12.2002, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o postupoch účtovania a rámcovej účtovej osnove pre podnikateľov účtujúcich v systave podvojného účtovníctva, na účte 042 - Obstaranie dlhodobého hmotného majetku sa účtuje obstaraný dlhodobý hmotný majetok a jeho technické zhodnotenie do doby jeho uvedenia do používania vrátane výdavkov súvisiacich s jeho obstaraním.

Daňovými výdavkami v zmysle § 21 ods. 1 písm. a/ zákona č. 595/2003 Z.z. nie sú výdavky na obstaranie hmotného majetku, nehmotného majetku, (§ 22) a hmotného a nehmotného majetku vylúčeného z odpisovania (§ 23).

Hmotným majetkom odpisovaným na účely zákona 595/2003 Z.z. sú v zmysle § 22 ods. 2 písm. a/ samostatné hnutelné veci, prípadne súbory hnutelných vecí, ktoré majú samostatné technicko-ekonomické určenie, ktorých vstupná cena je vyššia ako 1.700,- € a prevádzkovo-technické funkcie dlhšie ako jeden rok. Keďže náklady boli vynaložené na dodávku a montáž strešných svetlíkov, ventilácie a klimatizácie na budove Technopolu v hodnote vyššej ako 1.700,- € žalobca bol povinný ho zaradiť ako hmotný majetok a odpisovať podľa § 26 až § 28 zákona č. 595/2003 Z.z. Zaúčtovaním žalobca porušil § 21 ods. 1 písm. a/ zákona č. 595/2003 Z.z.

K dodávateľskej faktúre č. 2150601 zo dňa 7.8.2015 - náklady (výdavky) za vykonanie rekonštrukčných prác od dodávateľa Ivan Kubík - STAVIK, v sume 137.029,- €, správca dane uviedol, že mu žalobca predložil súpis prác a dodávok vykonaných v obci Továrniky: išlo o rekonštrukčné práce - technické zhodnotenie budovy (napr. zhotovenie nových priečok, rekonštrukcia odsávania, výmena dlažby, dverí, zárubní a pod.). Technickým zhodnotením majetku sú výdavky na dokončenie nadstavby, prístavby a stavebné úpravy, rekonštrukcie a modernizácie prevyšujúce pri jednotlivom majetku 1.700,- €. Za technické zhodnotenie majetku sa považuje aj technické zhodnotenie neprevyšujúce v úhrne 1.700,- €, ak sa daňovník rozhodne takéto výdavky považovať za výdavky na technické zhodnotenie. V tomto prípade sa výdavky odpisujú ako súčasť vstupnej ceny, zvýšenej vstupnej ceny alebo zvýšenej zostatkovej ceny majetku. Technickým zhodnotením budovy sú výmena dverí za nové dvere, inštalácia mreží na okná, zateplenie budovy, zateplenie strechy, zmena tvaru strechy atď. V nadväznosti na uvedené, keďže náklady boli vynaložené na rekonštrukciu, resp. technické zhodnotenie majetku (budovy) v hodnote vyššej ako 1.700,- €, žalobca bol povinný tieto náklady zaradiť ako hmotný majetok a odpisovať ho v súlade s § 26 až § 28 zákona č. 595/2003 Z.z. Zaúčtovaním vyššie uvedených nákladov na rekonštrukciu - technické zhodnotenie žalobca konal v rozpore s § 21 ods. 1 písm. g/ zákona č. 595/2003 Z.z., kedy sa výdavky na technické zhodnotenie nepovažujú za náklad (výdavok) vynaložený na daňové účely.

3. Žalovaný rozhodnutím č. 101254577/2020 zo dňa 4.8.2020 potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. 100683085/2020 zo dňa 16.3.2020 ako vecne správne.

K námietke žalobcu, že na spoločnosť Irwin&White, Co., nebola zmenka vystavená, žalovaný uviedol, že obsahom účtovného dokladu (interného dokladu) č. 9350139 zo dňa 30.11.2015 je zaúčtovanie zmenkového programu na strane Má Dať účtu 249001 - Ostatné krátkodobé finančné výpomoci v sume 3.100.000,- € so súvzťažným zápisom na účte 379003 - Iné záväzky v sume 3.100.000,- €. Podľa dokumentu s názvom „Zmenkový program (údaje v €)“ získaného správcom dane od Prezídia policajného zboru SR, suma 3.100.000,- € predstavuje menovitú hodnotu zmeniek, ktorá je súčtom dohodnutej zníženej hodnoty 3.089.701,- € a úrokových nákladov 10.299,- €. Deklarované náklady na zmenkový program, poplatky za služby, v sume 114.945,- € a úrokové náklady v sume 51.528,- € žalobca nepreukázal; údaje v súhrnnej tabuľke sú len konečným výstupom činností (služieb), vykonanie ktorých je žalobca povinný preukázať, ak výdavky (náklady) na tieto činnosti zaúčtuje a uplatní si ich ako daňové výdavky (náklady). Reálnosť a opodstatnenosť zaúčtovania a daňového uplatnenia sporných výdavkov (nákladov) vychádza zo samotnej existencie zmeniek.

Doklad „Zmenkový program“ obsahuje aj tabuľku „výpočet“, podľa ktorej základom pre výpočet výšky poplatku za umiestnenie zmeniek (riadok p. č. 7) je menovitá hodnota zmeniek, t. j. 0,25 % zo sumy 1.000.000,- € predstavuje 2.500,- €, a základom pre výpočet výšky poplatku za ručenie (riadok p. č. 8) je menovitá hodnota zmeniek, t. j. v mesiaci máj 2015 vo výške 1,5% p. a. zo sumy 1.000.000,- € predstavuje 1.250,- €. V tomto doklade nie sú uvedené žiadne údaje za kalendárne mesiace január až apríl 2015. V mesiaci máj je uvedená menovitá hodnota zmenky 1.000.000,- €, v mesiaci jún 2015 je uvedená menovitá hodnota zmenky v sume 2.100.000,- €. V mesiacoch júl 2015 až október 2015 je menovitá hodnota zmenky nemenná v sume 3.100.000,- € (súčet hodnôt za mesiace máj 2015 a jún 2015). V mesiacoch november 2015 a december 2015 nie sú uvedené žiadne údaje. Z uvedeného

dokladu je čitateľné, že v mesiacoch máj 2015 a jún 2015 boli zmenky vydané. Aj žalobca v odvolaní uviedol, že poskytol zmenky a že v tejto súvislosti predstavuje suma 51.528,33 € úroky.

Pre uznanie výdavkov v zmysle § 19 a nasl. zákona č. 595/2003 Z.z. je potrebné, aby boli súčasne splnené tri podmienky:

1. podmienka vecnosti - výdavky musia byť vynaložené na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov. To znamená, že musí byť súvislosť medzi zdaniateľným príjmom a konkrétnym výdavkom,
2. podmienka preukázateľnosti - daňovník musí vedieť preukázať, že výdavok skutočne vznikol,
3. podmienka zaúčtovania - preukázateľný výdavok musí byť zaúčtovaný, na ktoré musia daňovníci vždy pamätať, a to pri každom konkrétnom výdavku. Len ak je splnená podmienka vecnosti výdavkov vo vzťahu k podnikaniu a súčasne podmienka preukázateľnosti výdavkov a ich zúčtovania, potom sa výdavky uznávajú ako daňový výdavok, ak zákon neustanovuje inak s poukazom na § 19 ods. 2 až ods. 5, § 20, § 21 zákona č. 595/2003 Z.z.

Žalobca však neuniesol dôkazné bremeno, nepreukázal deklarované daňové výdavky (náklady) a jeho tvrdenia sú nepresvedčivé. Na jednej strane žalobca tvrdí, že na spoločnosť Irwin & White, Co., nebola vystavená žiadna zmenka a že tejto spoločnosti platil len poplatky za jej služby. Avšak na analytickom účte 249001 - Ostatné finančné výpomoci za obdobie 1.1.2015 až 31.12.2015 je dňa 31.5.2015 na strane „Dal“ zaúčtovaná suma 1.000.000,- €, vystavenie zmenky Irwin&White, Co., a dňa 30.6.2015 na strane „Dal“ zaúčtovaná suma 2.100.000,- €, vystavenie zmenky Irwin&White, Co.; teda spolu suma 3.100.000,- €, ktorá je zhodná so sumou na riadku 1 (menovitá hodnota zmeniek) v doklade Zmenkový program. Na strane „Dal“ účtu 249 - Ostatné krátkodobé finančné výpomoci sa účtujú prijaté krátkodobé výpomoci (pôžičky), ktoré poskytli účtovnej jednotke ostatné osoby, s výnimkou bánk, na základe zmlúv, príp. účtovnou jednotkou vystavených cenných papierov, s výnimkou krátkodobých dlhopisov (účet 241). Ide napríklad o finančné výpomoci poskytnuté účtovnej jednotke na základe ňou vystavených komerčných papierov.

K námietke žalobcu ohľadom stavebných prác na objekte v Továrnikoch a odcudzenia účtovníctva spolu s listinnou dokumentáciou právoplatne obvinenými osobami, žalovaný uviedol, že Daňový poriadok neupravuje inštitút „odcudzenie účtovníctva“ alebo „odcudzenie listinnej dokumentácie“. Ustanovenia § 24 ods. 1 a § 45 ods. 2 písm. e/ DP ukladajú daňovému subjektu dôkaznú povinnosť; je preto na daňovom subjekte, aby vhodným spôsobom zabezpečil účtovnú dokumentáciu tak, aby splnil svoju dôkaznú povinnosť vyplývajúcu z Daňového poriadku, a to aj v súvislosti s § 35 ods. 1 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 431/2002 Z.z.). Odcudzenie účtovných dokladov nie je z hľadiska Daňového poriadku takou skutočnosťou, na ktorú by mohol správca dane v procese daňovej kontroly prihliadať.

Správca dane žalobcu riadne vyzval na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole č. 102022980/2019 zo dňa 26.8.2019, medzi ktorými sa nachádzali aj dôvody vylúčenia sporných dodávateľských faktúr k stavebným prácam č. 2150527 zo dňa 10.7.2015, č. 2150165 zo dňa 4.2.2015 a č. 2150579 zo dňa 1.8.2015 z nákladov. Žalobca toto svoje právo nevyužil a nevyjadril sa k protokolu. Samotné vysvetlenie k faktúram zo strany daňového subjektu však nenahrádza konkrétne dôkazy preukazujúce reálne vykonanie predmetu fakturácie. Splnomocnená zástupkyňa síce nesúhlasila so závermi, ktoré správca dane uviedol v zápisnici o ústnom pojednávaní, no konkrétne námietky vo veci sporných faktúr nevzniesla.

Správca dane disponoval hlavnou knihou (zápisnica o ústnom pojednávaní č. 100518800/2019 zo dňa 26.2.2019), analytickou evidenciou (úradný záznam č. 100653790/2019 zo dňa 18.3.2019) a zmluvami (zápisnica o ústnom pojednávaní č. 101940119/2019 zo dňa 14.8.2019), z ktorých vychádzal pri daňovej kontrole. Z uvedeného dôvodu nebolo potrebné, aby správca dane ešte vyzýval žalobcu na preukázanie správnosti zaúčtovania faktúr.

K zaúčtovaniu dodávateľských faktúr č. 2150795 zo dňa 28.10.2015, č. 2150728 zo dňa 30.9.2015, č. 2150658 zo dňa 7.9.2015 a č. 2150602 zo dňa 11.8.2015 ako obstaranie dlhodobého hmotného majetku žalovaný poukázal na § 35 a § 36 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len ObZ alebo Obchodný zákonník), § 17 ods. 1 písm. b/, § 22 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a ods. 8, § 26 až § 28 zákon a č. 595/2003 Z.z., ktoré predpisujú záväzný postup pri uplatnení daňových výdavkov (nákladov) vyšších ako 1.700,- €.

Z vyjadrenia žalobcu k faktúre č. 2150795 zo dňa 28.10.2015 (vystavenej dodávateľom Miroslavom Stančekom - ELEKTROBEST v sume 6.510,12 € bez DPH) je zrejmé, že len predpokladá, že išlo o opravu poškodenej časti ventilácie. Z obsahu tejto faktúry však nevyplýva, žeby išlo o vykonanie opravy

ventilácie v budove. Žalobca mal o uvedenom výdavku účtovať ako o náklade na obstaranie dlhodobého hmotného majetku na ľarchu účtu 042.001 - Obstaranie dlhodobého hmotného majetku, čo neurobil.

Ďalšie dodávateľské faktúry vystavené spoločnosťou TriAl Trnava, s.r.o., č. 2150728 zo dňa 30.9.2015 (dodávka a montáž 1 ks strešného svetlíka na streche objektu UPB Technopol v sume 9.920,- € bez DPH) a č. 2150658 zo dňa 7.9.2015 (dodávka a montáž 1 ks strešného svetlíka na streche objektu UPB Technopol; fakturovaná suma 8.920,- € bez DPH) žalovaný hodnotil podľa ich obsahu a dospel k záveru, že z nich nevyplýva oprava alebo výmena starých svetlíkov za nové, o ktoré sa žalobca domnieva, že išlo. Žalobca nepreukázal, že bola vykonaná demontáž starých svetlíkov a že montážou nových svetlíkov bolo odstránené čiastočné fyzické opotrebovanie alebo poškodenie za účelom uvedenia do predchádzajúceho alebo prevádzkyschopného stavu. Žalobca v priebehu daňovej kontroly a vyrubovacieho konania nepredložil správcovi dane relevantné a presvedčivé dôkazy (okrem faktúry), aby preukázal vykonanú opravu. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný stotožnil so správcom dane, že žalobca mal o uvedených výdavkoch účtovať ako o nákladoch na obstaranie dlhodobého hmotného majetku, na ľarchu účtu 042.001 - Obstaranie dlhodobého hmotného majetku.

Pri faktúre č. 2150602 zo dňa 11.8.2015 žalovaný zhodnotil jej obsah a dospel k záveru, že z nej nevyplýva výmena opotrebovanej klimatizačnej jednotky „kus za kus“, ako tvrdí žalobca; jedna z fakturovaných položiek je „štandardná montáž klimatizácie“. Žalobca tvrdenie o vykonanej výmene klimatizačnej jednotky nepreukázal; nepreukázal, že bola vykonaná demontáž existujúcej klimatizačnej jednotky a že montážou novej klimatizačnej jednotky bolo odstránené čiastočné fyzické opotrebovanie alebo poškodenie za účelom uvedenia do predchádzajúceho alebo prevádzkyschopného stavu. Žalobca v priebehu daňovej kontroly a vyrubovacieho konania nepredložil správcovi dane relevantné a presvedčivé dôkazy (okrem faktúry), aby preukázal svoje tvrdenia. Z uvedeného dôvodu mal žalobca o uvedenom výdavku (náklade) účtovať ako o náklade na obstaranie dlhodobého hmotného majetku, na ľarchu účtu 042.001 - Obstaranie dlhodobého hmotného majetku.

Ďalšou faktúrou č. 2150601 zo dňa 7.8.2015 dodávateľ Ivan Kubík - STAVIK fakturoval žalobcovi stavebné úpravy, opravy a udržiavacie práce odsúhlasené objednávateľom a obcou Tovarníky v sume 137.029,- € bez DPH. Tým, že dodávateľ fakturoval taký súbor prác ako sú búracie a demontážne práce strojovo a ručne, rekonštrukciu odsávania, vyhotovenie priečok, vyhotovenie izolácie proti zemnej vlhkosti, zateplenie fasády, výmenu potrubí vody a odpadu, došlo jednoznačne ku kvalitatívnej zmene výkonnosti a technických parametrov nehnuteľnosti v Tovarníkoch. Súpisom vykonaných prác a dodávok zo dňa 31.7.2015 dodávateľ preukazuje vykonanie takých prác, ktorých dôsledkom bola kvalitatívna zmena výkonnosti a technických parametrov nehnuteľnosti v Tovarníkoch a nie odstránené čiastočné fyzické opotrebovanie alebo poškodenie za účelom uvedenia do predchádzajúceho alebo prevádzkyschopného stavu (§ 35 ods. 2 písm. f/ zákona č. 431/2002 Z.z.). Aj v odvolaní žalobca konštatoval, že stavebné práce boli vykonané na dlhodobo nevyhovujúcej budove. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný stotožnil so správcom dane v tom, že žalobca mal o uvedenom výdavku (náklade) účtovať ako o náklade na obstaranie dlhodobého hmotného majetku, na ľarchu účtu 042.001 - Obstaranie dlhodobého hmotného majetku, a vynaložené výdavky (náklady) premietnuť v daňových výdavkoch (nákladoch) formou odpisov podľa ustanovení § 26 - § 28 zákona č. 595/2003 Z.z.

K námietke žalobcu, že žalovaný nezohľadnil skutočnosť, že spoločnosť bola trestnou činnosťou právoplatne obvinených osôb tunelovaná a odcudzená reálnym akcionárom a bol odvolaný aj platne zvolený predseda predstavenstva a odcudzené celé účtovníctvo, žalovaný uviedol, že z Obchodného registra zistil, že predsedom predstavenstva v roku 2015 boli: X. od 15.7.2011 do 3.11.2015; R. od 4.11.2015 do 30.11.2015; Ing. B. od 1.12.2015 do 5.12.2016. Zmeny v riadiacich orgánoch spoločnosti nie sú rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá by mala vplyv na správne určenie dane. Žalobca neuviedol žiadne ustanovenia Daňového poriadku alebo inej právnej normy, ktoré by mu ukladalo povinnosť zohľadniť pri výkone daňovej kontroly subjektívne vzťahy vo vnútri spoločnosti.

Administratívny spis neobsahuje návrh žalobcu na prerušenie daňového konania.

Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžf/6-7/2014, sp. zn. 2Sžf/4/2009, rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 78/2011.

II. Žaloba

4. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101254577/2020 zo dňa 4.8.2020, jeho zrušenia spolu s prvostupňovým rozhodnutím č. 100683085/2020 zo dňa 16.3.2020 a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie; uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie správcu dane považuje za nezákonné, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť

alebo pre nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

5. Namietal, že daná situácia vznikla na základe nekonania nezákonne zvoleného predsedu predstavenstva V. X., ktorý neposkytol predsedovi predstavenstva žalobcu B. B. účtovné podklady súvisiace so spoločnosťou. V období decembra 2016 nelegálne ovládla žalobcu organizovaná skupina okolo Mariána N.. Bez vedomia a účasti reálnych akcionárov žalobcu bolo zorganizované neplatné mimoriadne valné zhromaždenie, ktorého výsledkom bola neplatná zmena vlastníckej štruktúry žalobcu a neplatná zmena v osobe štatutárneho orgánu (za nového predsedu predstavenstva bol neplatne vymenovaný V. X.). Nehnuteľnosti objektu Technopol boli z vlastníctva žalobcu vyvedené bez akejkoľvek protihodnoty, v dôsledku čoho žalobca nemohol ďalej vôbec vykonávať svoju podnikateľskú činnosť v súvislosti s prevádzkovaním objektu Technopol a prenájmom nebytových priestorov v tomto objekte. Vo veci určenia vlastníckeho práva žalobcu k uvedeným nehnuteľnostiam sa v súčasnosti vedie na Okresnom súde Bratislava V konanie sp. zn. 23Cb/308/2016, ktoré bolo prerušené do právoplatného skončenia trestného konania NAKA západ, ČVS: PPZ-918/NKA- FP-ZA-2015. Voči osobám, ktoré sa podieľali na nezákonnom ovládnutí žalobcu, boli v trestnom konaní právoplatne vznesené obvinenia. Okresný súd Bratislava I rozsudkom č.k. 31Cb/184/2016-581 zo dňa 2.7.2019 určil neplatnosť všetkých uznesení mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu (uznesení č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7), ktoré sa konalo dňa 2.12.2016 o 9:00 hod. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Cob/220/2019-766 zo dňa 20.8.2020 potvrdené ako vecne a právne správne. Odo dňa 6.12.2016 do 8.4.2019 bol ako predseda predstavenstva žalobcu zapísaný V. X., ktorý bol do svojej funkcie zvolený nezákonným spôsobom, hoci mu funkcia predsedu predstavenstva skončila dňa 12.12.2016, a teda úkony voči daňovému úradu vykonávala osoba, ktorá v rozhodnom čase nemohla za žalobcu konať. V. X. úmyselne ignoroval povinnosť štatutárneho orgánu podať daňové priznania za roky 2016, 2017 a 2018 aj ostatné povinnosti súvisiace s riadnym vedením účtovníctva a kooperáciou s daňovým úradom. Preto všetky úkony vykonávané Jozefom X. od 13.12.2016 boli neplatnými právnymi úkonmi.

6. Skutočný predseda predstavenstva žalobcu B. B. bol zapísaný do Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I ako predseda predstavenstva až dňa 9.4.2019. Ihneď po zápise do obchodného registra začal vykonávať úkony smerujúce k vráteniu účtovnej dokumentácie žalobcu od Jozefa X.. Predseda predstavenstva Pavel B. však do dňa podania správnej žaloby na správny súd nedisponuje účtovníctvom spoločnosti. Žalobca trvá na tom, že je nemysliteľné a nemá žiadnu oporu v zákone, ani v základných princípoch spravodlivosti, aby za konanie, resp. nekonanie nezákonne zvoleného predsedu predstavenstva (ktorý je za svoje konanie na tejto pozícii právoplatne obvinený) bol sankcionovaný práve žalobca ako obeť trestnej činnosti.

7. Žalobca zopakoval, že na spoločnosť Irwin&White, Co., nebola vystavená žiadna zmenka. Uvedená spoločnosť mu sprostredkovávala klientov na poskytovanie služieb vyplývajúcich z jeho zmenkového programu. Spoločnosť Irwin&White, Co., sa po sprostredkovaní klientov na poskytnutie služieb zmenkového programu zaručila za splnenie ich povinností, pričom žalobca za tieto služby platil spoločnosti Irwin&White, Co. poplatky; ide o poplatky (náklady na zmenkový program) v celkovej hodnote 114.945,- € a boli správne zaúčtované. Suma „Nákladových úrokov - zmenky“ vo výške 51.528,33 € predstavuje úroky v súvislosti s poskytnutými zmenkami. Žalobca trvá na tom, že dostatočne vysvetlil zaúčtovanie týchto položiek a vzhľadom na odcudzenie účtovníctva právoplatne obvinenými osobami vykonal všetky úkony, ktoré boli možné za účelom preukázania ním uvádzaných skutočností. Žalovaný aj prvostupňový správny orgán podľa jeho názoru nesprávne posúdili zaúčtovanie zmeniek.

8. K dodávateľským faktúram na stavebné práce v budove Technopolu č. 2XXXXXX zo dňa 28.10.2015 (dodávateľ: Miroslav Stanček - Elektrobest, predmet: dodávka a montáž ventilácie v budove Technopolu v sume 6.510,12 €), č. XXXXXXX zo dňa 30.9.2015 (dodávateľ: TriAl Trnava, s.r.o., predmet: dodávka a montáž strešného svetlíka na streche objektu UPB Technopol v sume 9.920,- €), č. XXXXXXX zo dňa 7.9.2015 (dodávateľ: TriAl Trnava, s.r.o., predmet: dodávka strešného svetlíka na streche objektu UPB Technopol v sume 9.820,- €), č. .. zo dňa 11.8.2015 (dodávateľ: Dobrá klíma s.r.o., predmet: - dodávka a montáž klimatizácie na budove Technopolu v sume 6.218,11 €) žalobca uviedol, že dvojica budov Technopol, na ktorej prebiehali stavebné práce popísané vo vyššie uvedených faktúrach, bola postavená v roku 1984. Od postavenia týchto nehnuteľností prebehli zásadné rekonštrukčné práce. Dodávateľská faktúra č. XXXXXXX zo dňa 28.10.2015 bola vystavená za stavebné práce spočívajúce v dodávke a montáži ventilácie. Budovy Technopol musia v zmysle platných právnych prepisov spĺňať normy v oblasti ventilácie. Predmetná ventilácia bola zhotovovaná ešte pri výstavbe budovy, vzhľadom na celkovú sumu uvedenú vo faktúre je zjavné, že nešlo o kompletnú rekonštrukciu ventilácie, ale išlo o opravu poškodenej časti ventilácie. To isté platí aj pri dodávateľských faktúrach č. XXXXXXX zo dňa 30.09.2015 a č.

XXXXXXX zo dňa 7.9.2015 za stavebné práce spočívajúce v dodávke a montáži strešného svetlíka v budovách Technopol. Podľa žalobcu je zjavné, že pravdepodobne na základe zlého počasia a/alebo vekovej únavy materiálu došlo k poškodeniu svetlíkov v budove a musela byť vykonaná ich výmena / oprava, a preto boli tieto faktúry zaúčtované ako stavebné práce. Dodávateľská faktúra č. XXXXXXXX . zo dňa 11.8.2015 bola vystavená za stavebné práce spočívajúce v dodávke a montáži klimatizácie v budove Technopol. Budovy Technopol sú už dlhé časové obdobie plne klimatizované. Vzhľadom na celkovú veľkosť budov Technopol a počet klimatizačných jednotiek sa plynutím času a vysokou vyťaženosťou klimatizačné jednotky poškodia, resp. pokazia. Výmena klimatizačnej jednotky kus za kus je z finančného pohľadu lacnejším riešením ako ich oprava, a preto ich vymenil. Žalobca namieta, že žalovaný aj prvostupňový správny orgán pri hodnotení uvedených faktúr pochybili, nezaoberali sa ich opodstatnenosťou a celkovým vplyvom na budovu. Výmena všetkých vo faktúrach uvedených položiek bola nevyhnutnosťou na ďalšie prevádzkovanie budovy a tieto nevyhnutné stavebné práce nemali za následok zhodnotenie budovy, ale opravu/výmenu nevyhovujúcich konkrétnych kusov, preto nemôžu byť považované za obstaranie dlhodobého majetku.

9. Dodávateľská faktúra č. XXXXXXXX. zo dňa 7.8.2015 sa týkala vykonania rekonštrukčných prác od dodávateľa Ivan Kubík - STAVIK v sume 137.029,- € na nehnuteľnosti v Továrnikoch. Išlo o opravu a úpravu dlhodobo nevyhovujúcej budovy, aby v nej mohol byť umiestnený nový nájomca. Nešlo o rekonštrukciu, ale o úpravu priestorov, aby mohli byť naďalej využívané na prenájom, a preto ju zaúčtoval na ťarchu stavebných prác.

10. Žalobca vidí nepreskúmateľnosť rozhodnutia v tom, že žalovaný ani prvostupňový správny orgán nezohľadnili podstatné skutkové okolnosti, ktoré uviedol, a neodôvodnili, prečo postupovali bez ohľadu na notoricky známe a široko medializované skutočnosti v súvislosti s kauzou Technopol, a postupovali formalisticky ako keby im žalobca neposkytol podklady a vysvetlenia k faktúram.

11. Keďže bol Jozef X. nezákonne zvolený za predsedu predstavenstva žalobcu, nemohol platne zvolený predseda predstavenstva Pavel B. predložiť správnym orgánom dôkazy opodstatňujúce jednotlivé vysvetlenia k vystaveným faktúram, keďže mu nebola zo strany Jozefa X. poskytnutá súčinnosť, a to ani vo forme predloženia účtovníctva žalobcu. Žalovaný ani prvostupňový správny orgán sa s touto skutočnosťou dostatočne nezaoberali a nezohľadnili túto časť skutkového stavu, čím zaťažili správne konanie vadou nepreskúmateľnosti a neodôvodnenosti. Oba správne orgány v predmetnom prípade konali v príkrom rozpore so všeobecnými princípmi daňového konania vyjadrenými v § 3 ods. 1 DP.

12. Prvostupňový správny orgán podstatne porušil ustanovenia o konaní pred správnym orgánom, keďže konal s osobou, ktorá nebola oprávnená konať za žalobcu - s nezákonne zvoleným predsedom predstavenstva V. X. - čím porušil práva žalobcu ako daňového subjektu. Uvedená skutočnosť musela byť správnemu orgánu zrejmá v dôsledku značnej medializácie kauzy Technopol aj v dôsledku vedenia trestných konaní, o ktorých mal prvostupňový správny orgán a žalovaný vedomosť. Správny orgán mal teda daňové konanie prerušiť do skončenia trestného konania.

III. Vyjadrenie žalovaného

13. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť. V celom rozsahu sa pridŕžoval odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a doplnil, že rozhodujúcou povinnosťou žalobcu je predkladať dôkazy v rámci daňovej kontroly a vyrubovacieho konania. Správca dane neurčil žalobcovi daň podľa pomôcok, preto žalobcova argumentácia ustanovením § 48 ods. 5 DP je irelevantná. Napadnuté rozhodnutie považuje za súladné so zákonom a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

14. K námietke žalobcu, že výmena klimatizačných jednotiek nemôže byť považovaná za obstaranie dlhodobého majetku, ale ide o stavebné práce, žalovaný uviedol, že stavebné práce sú odborné činnosti, ktorými sa uskutočňuje stavba zo stavebných výrobkov. Stavebnými prácami sú aj montážne práce, ak sa nimi trvale a pevne zabudovávajú do stavby alebo sa zo stavby vynímajú stavebné výrobky, najmä prevádzkové zariadenia a zariadenia technického, energetického a technologického vybavenia stavby [§ 43 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov]. Charakter stavebných prác teda vylučuje zaradiť výmenu klimatizačných jednotiek pod stavebné práce.

15. K námietke, že mal vychádzať z medializovaných informácií o kauze Technopol uviedol (rovnako ako v napadnutom rozhodnutí), že žalobca neuviedol konkrétne ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého by bol povinný tak postupovať. Správca dane aj žalovaný vychádzali zo skutočností zapísaných v obchodnom registri, predložených faktúr, z priebehu daňovej kontroly a vyrubovacieho konania.

16. S ostatnými argumentmi žalobcu uvedenými v žalobe sa už podrobne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Pre inštitút technického zhodnotenia veci nie je rozhodujúce, či je vykonané na novej alebo starej budove, zrekonštruovanej alebo nezrekonštruovanej.

IV. Replika žalobcu

17. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného zotrval na argumentoch uvedených v žalobe. Doplnil, že v kauze Technopol došlo k pochybeniu štátnych orgánov: (i) notára V. N., ktorý schválil priebeh valného zhromaždenia žalobcu zo dňa 2.12.2016, ktoré bolo podkladom pre nezákonnú zmenu zápisu predsedu predstavenstva žalobcu V. X., (ii) bývalej sudkyne V. W. L., ktorá vydala rozsudok pre zmeškanie, hoci bol vo veci právne neprípustný, (iii) bývalého sudcu JUDr. O. M., ktorý mal za úplatok v sume 100.000,- € rozhodovať v kauze Technopol v prospech M. N.. Tieto pochybenia sú medializované. Konanie alebo nekonanie žalobcu v období, keď bol v obchodnom registri zapísaný V. X. ako predseda predstavenstva, nebolo prejavom vôle žalobcu. Vyrubenie daňovej povinnosti na základe úkonov a opomenutí V. X. je preto predčasné.

18. Žalovaný sa k replike žalobcu písomne nevyjadril.

V. Verejné vyhlásenie rozsudku

19. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 10 a § 13 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len SSP) rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 28.7.2021, keďže žalobca aj žalovaný súhlasili s rozhodnutím správneho súdu bez nariadenia pojednávania.

20. Okrem uvedeného správny súd poukazuje aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj len ESLP) vo veci Varela Assalino proti Portugalsku zo dňa 25.4.2002, č. sťažnosti 64336/01, v zmysle ktorého ESLP nedospel k záveru, že článok 6 Dohovoru vždy zahŕňa právo na verejné pojednávanie bez ohľadu na povahu otázky, ktorá má byť vyriešená; je legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavky efektivity a hospodárnosti konania [rozsudok Jan-Ake Andersson proti Švédsku zo dňa 29.10.1991, séria A č. 212-B, s. 45, § 27; rozsudok Allan Jacobsson proti Švédsku (č. 2) zo dňa 19.2.1998, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I, s. 168, § 46; rozsudok Schuler-Zraggen proti Švajčiarsku z 24. júna 1993, séria A č. 263, s. 19, § 58]. V konaní, v ktorom sa majú riešiť iba právne otázky, postačuje preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie a pre spor z nich vyplývajúci sa javia byť výhodnejšie skôr písomné vyjadrenia ako ústne prednesy. V predmetnom konaní sa správny súd (ktorý nie je súdom skutkovým, ale preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia, teda jeho právnu stránku) na základe predloženého administratívneho spisu zameral na skúmanie právnej otázky a správnosť aplikácie ustanovení zákona č. 595/2003 Z.z. a Daňového poriadku, preto aj v tomto konaní možno postupovať podľa záverov ESLP vyjadrených vo vyššie citovaných rozhodnutiach a vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

VI. Relevantné právne predpisy

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie daňovým výdavkom výdavok (náklad) na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľných príjmov preukázateľne vynaložený daňovníkom, zaúčtovaný v účtovníctve daňovníka alebo zaevidovaný v evidencii daňovníka podľa § 6 ods. 11, pričom pri využívaní majetku, ktorý môže mať charakter osobnej potreby a s ním súvisiacich výdavkov (nákladov), je daňový výdavok uznaný len v pomernej časti podľa § 19 ods. 2 písm. t), v akej sa používa na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľných príjmov, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 17 ods. 2 písm. a/ zákona č. 595/2003 Z.z. výsledok hospodárenia alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami podľa odseku 1 pri zisťovaní základu dane sa zvýši o sumy, ktoré nemožno

podľa tohto zákona zahrnúť do daňových výdavkov alebo ktoré boli do daňových výdavkov zahrnuté v nesprávnej výške.

24. Podľa § 19 ods. 3 písm. a/ zákona č. 595/2003 Z.z. daňovými výdavkami sú aj odpisy hmotného majetku a nehmotného majetku (§ 22 až 29), okrem hmotného majetku poskytnutého na prenájom, pri ktorom sa do daňových výdavkov prenajímateľa zahrnujú odpisy najviac do výšky časovo rozlíšenej sumy príjmov (výnosov) z prenájmu tohto majetku prislúchajúcich na príslušné zdaňovacie obdobie, pričom neuplatnená časť ročného odpisu prenajatého hmotného majetku sa uplatní počnúc rokom nasledujúcim po uplynutí doby odpisovania hmotného majetku podľa § 26 ods. 1 do výšky príjmov z prenájmu.

25. Podľa § 21 ods. 1 písm. a/, písm. g/ zákona č. 595/2003 Z.z. daňovými výdavkami nie sú výdavky (náklady), ktoré nesúvisia so zdaniteľným príjmom, aj keď tieto výdavky (náklady) daňovník účtoval, výdavky (náklady), ktorých vynaloženie na daňové účely nie je dostatočne preukázané, a ďalej výdavky (náklady) na obstaranie hmotného majetku, nehmotného majetku (§ 22) a hmotného majetku a nehmotného majetku vylúčeného z odpisovania (§ 23) (písm. a/), výdavky na technické zhodnotenie (§ 29 ods. 1) a výdavok, ktorý sa považuje za technické zhodnotenie (§ 29 ods. 2) (písm. g/).

26. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z. odpisovaním sa na účely tohto zákona rozumie postupné zahrňovanie odpisov z hmotného majetku a nehmotného majetku do daňových výdavkov, ktorý je účtovaný alebo evidovaný podľa § 6 ods. 11 a je používaný na zabezpečenie zdaniteľných príjmov. Postup pri odpisovaní hmotného majetku je určený v § 26 až 28 a nehmotného majetku v odseku 8, ak nejde o hmotný majetok a nehmotný majetok vylúčený z odpisovania podľa § 23.

27. Podľa § 22 ods. 2 písm. a/ zákona č. 595/2003 Z.z. hmotným majetkom odpisovaným na účely tohto zákona sú samostatné hnutelné veci, prípadne súbory hnutelných vecí, ktoré majú samostatné technicko-ekonomické určenie, ktorých vstupná cena je vyššia ako 1 700 eur a prevádzkovo-technické funkcie dlhšie ako jeden rok.

28. Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 595/2003 Z.z. súčasťou vstupnej ceny je technické zhodnotenie v tom zdaňovacom období, v ktorom bolo dokončené a zaradené do užívania, pričom pri zrýchlenom odpisovaní technické zhodnotenie zvyšuje aj zostatkovú cenu.

29. Podľa § 29 ods. 1, ods. 4 a ods. 5 zákona č. 595/2003 Z.z. technickým zhodnotením hmotného majetku a nehmotného majetku sa na účely tohto zákona rozumie výdavky na dokončené nadstavby, prístavby a stavebné úpravy, rekonštrukcie a modernizácie prevyšujúce pri jednotlivom hmotnom majetku a nehmotnom majetku 1 700 eur v úhrne za zdaňovacie obdobie (ods. 1). Rekonštrukciou sa na účely tohto zákona rozumie také zásahy do hmotného majetku, ktoré majú za následok zmenu jeho účelu použitia, kvalitatívnu zmenu jeho výkonnosti alebo technických parametrov. Za zmenu technických parametrov nemožno považovať zmenu použitého materiálu pri dodržaní jeho porovnateľných vlastností (ods. 4). Modernizáciou sa na účely tohto zákona rozumie rozšírenie vybavenosti alebo použiteľnosti hmotného majetku a nehmotného majetku o také súčasti, ktoré pôvodný majetok neobsahoval, pričom tvoria neoddeliteľnú súčasť majetku. Za neoddeliteľnú súčasť tohto majetku sa považujú samostatné veci, ktoré sú určené na spoločné použitie s hlavnou vecou a spolu s ňou tvoria jeden majetkový celok (ods. 5).

30. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 DP pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb (ods. 1). Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo (ods. 3).

31. Podľa § 24 ods. 1 DP daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov (písm. a/), skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania (písm. b/), vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť (písm. c/).

32. Podľa § 24 ods. 2, ods. 3 a ods. 4 DP správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov (ods. 2). Správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti (ods. 3). Ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim (ods. 4).

33. Podľa § 44 ods. 1 DP daňovou kontrolou správca dane zisťuje alebo preveruje skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo dodržiavanie ustanovení osobitných zákonov. Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie jej účelu.

34. Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 431/2002 Z.z. účtovná jednotka je povinná zabezpečiť ochranu účtovnej dokumentácie proti strate, odcudzeniu, zničeniu alebo poškodeniu. Účtovná jednotka je tiež povinná zabezpečiť ochranu použitých technických prostriedkov, nosičov informácií a programového vybavenia pred ich zneužitím, poškodením, zničením, neoprávnenými zásahmi do nich, neoprávneným prístupom k nim, stratou alebo odcudzením.

35. Podľa § 13 ods. 1 ObZ ustanovenia tohto zákona o jednotlivých obchodných spoločnostiach a o družstve určujú štatutárny orgán, ktorého konanie je konaním podnikateľa.

36. Podľa § 27 ods. 3 a ods. 4 ObZ zapísané údaje sú účinné voči tretím osobám odo dňa ich zverejnenia. Obsah listín, ktorých zverejnenie zákon ustanovuje, je účinný voči tretím osobám odo dňa, keď bolo zverejnené oznámenie o uložení listín do zbierky listín. To neplatí, ak zapísaná osoba preukáže, že tretia osoba o týchto údajoch alebo o obsahu listín vedela. Zapísaná osoba sa však nemôže na tieto údaje alebo obsah listín odvolávať voči tretím osobám do 15 dní odo dňa ich zverejnenia, ak tretie osoby preukážu, že o nich nemohli vedieť (ods. 3). Ak je nesúlady medzi zapísanými a zverejnenými údajmi alebo uloženými a zverejnenými listinami, nemožno voči tretím osobám namietať zverejnené znenie. Tretie osoby sa môžu odvolávať na zverejnené znenie, ak zapísaná osoba nepreukáže, že tretím osobám boli známe zapísané údaje alebo obsah listín uložených v zbierke listín (ods. 4).

37. Podľa § 191 ods. 1 ObZ predstavenstvo je štatutárnym orgánom spoločnosti, ktorý riadi činnosť spoločnosti a koná v jej mene. Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločnosti, pokiaľ nie sú týmto zákonom alebo stanovami vyhradené do pôsobnosti valného zhromaždenia alebo dozornej rady. Pokiaľ stanovy neurčia inak, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý člen predstavenstva. Členovia predstavenstva, ktorí konajú v mene spoločnosti, a spôsob, ktorým tak robia, sa zapisujú do obchodného registra.

38. Podľa § 194 ods. 5 ObZ členovia predstavenstva sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s náležitou starostlivosťou, ktorá zahŕňa povinnosť vykonávať ju s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej akcionárov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej akcionárov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých akcionárov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

39. Podľa § 194 ods. 6 ObZ členovia predstavenstva, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej pôsobnosti, sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu, ktorú tým spoločnosti spôsobili. Najmä sú povinní nahradiť škodu, ktorá spoločnosti vznikne tým, že poskytne plnenie akcionárom v rozpore s týmto zákonom (písm. a/), nadobudne majetok v rozpore s ustanovením § 59a (písm. b/), poskytne plnenie v rozpore s ustanovením § 196a (písm. c/), upíše, nadobudne alebo vezme do zálohu vlastné akcie alebo akcie inej spoločnosti v rozpore s týmto zákonom (písm. d/), vydá akcie v rozpore s týmto zákonom (písm. e/), nezverejní výročnú správu a konsolidovanú výročnú správu (písm. f/), nevypracuje pravidlá odmeňovania alebo ich nepredloží na rokovanie valného zhromaždenia verejnej akciovej spoločnosti

(písm. g/), nevypracuje správu o odmeňovaní podľa § 201e v súlade s pravidlami odmeňovania alebo túto neuvverejní podľa § 201e ods. 5, ak ide o verejnú akciovú spoločnosť (písm. h/), poskytne plnenie alebo zábezpeku v rozpore s ustanoveniami § 220ga až 220gc, ak ide o verejnú akciovú spoločnosť (písm. i/).

40. Podľa § 194 ods. 8 ObZ dohody medzi spoločnosťou a členom predstavenstva vylučujúce alebo obmedzujúce zodpovednosť člena predstavenstva sú zakázané; stanovy nemôžu obmedziť alebo vylúčiť zodpovednosť člena predstavenstva. Spoločnosť sa môže vzdať nárokov na náhradu škody voči členom predstavenstva alebo uzatvoriť s nimi dohodu o urovaní najskôr po troch rokoch od ich vzniku, a to len ak s tým vysloví súhlas valné zhromaždenie a ak proti takémuto rozhodnutiu na valnom zhromaždení nevznesie do zápisnice protest menšina akcionárov s akciami, ktorých menovitá hodnota dosahuje najmenej 5% základného imania.

VII. Posúdenie vecí správnym súdom

41. Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Daňový poriadok preto zakotvuje oprávnenia daňových orgánov zamerané na zisťovanie splnenia zákonných povinností daňovými subjektmi. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu. Dokazovanie vykonáva správca dane, pričom daňový subjekt preukazuje všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

42. V otázke zaťaženia dôkazným bremenom v daňovom konaní správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžf/4/2009 zo dňa 23.6.2010 v spojení s uznesením Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 78/2011-17 zo dňa 23.2.2011, z ktorých vyplýva, že: „dôkazné bremeno je na daňovom subjekte (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb.; od 1.1.2012 ide o § 24 ods. 1 DP, poznámka správneho súdu). Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu, ktorý disponuje právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet DPH (je iniciátorom odpočítania DPH) a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet DPH uznaný ako oprávnený“. Hoci sa citované rozhodnutia týkajú dane z pridanej hodnoty, z hľadiska procesného postupu pri dokazovaní v daňovom konaní sú aplikovateľné aj na daň z príjmov právnických osôb, keďže spoločným atribútom oboch daní je rovnaký procesný kódex - Daňový poriadok.

43. V daňovom konaní platí, okrem iných, prejednacia zásada. Predpokladom na zistenie, ktoré má byť pokladom na rozhodnutie daňového orgánu, je, že daňovému subjektu bude poskytnutá príležitosť plniť si svoju dôkaznú povinnosť, navrhnuť dôkazy, ktoré zo svojej pozície súkromnoprávnej osoby nemôže zabezpečiť, vyjadriť sa k zisteným skutočnostiam, k ich spôsobu získania. Ak je táto príležitosť daňovému subjektu poskytnutá, ide úplne na jeho ťarchu, že svoje právo nevyužije alebo nepredloží konkrétne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zákonodarca v § 19 a nasl. zákona č. 595/2003 Z.z. ustanovil zákonné podmienky daňového výdavku daňového subjektu. Zákonodarca zaťažuje daňový subjekt dôkazným bremenom a požaduje, aby preukázal všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania; ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom (§ 24 ods. 1 DP).

44. Pre uznanie výdavkov v zmysle § 2 písm. i/ a § 19 a nasl. zákona č. 595/2003 Z.z. je potrebné, aby boli súčasne splnené tri podmienky: (i) podmienka vecnosti - výdavky musia byť vynaložené na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov a musí existovať súvislosť medzi zdateľným príjmom a konkrétnym výdavkom, (ii) podmienka preukázateľnosti - daňovník musí preukázať, že výdavok skutočne vznikol a vynaložil ho, (iii) podmienka zaúčtovania - preukázaný výdavok musí byť zaúčtovaný v účtovníctve daňového subjektu. Len ak sú splnené uvedené podmienky, potom sa výdavky

uznajú ako daňový výdavok, ak zákon neustanovuje inak s poukazom na § 19 ods. 2 až ods. 4, § 20, § 21 zákona č. 595/2003 Z.z. Na druhej strane, ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nepôjde o daňový výdavok v zmysle citovaných ustanovení zákona č. 595/2003 Z.z.

45. Podľa názoru správneho súdu správca dane a žalovaný postupovali v daňovom konaní v súlade s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR a ustanoveniami zákona č. 595/2003 Z.z. a Daňového poriadku.

46. Medzi účastníkmi konania sú sporné uplatnené výdavky žalobcu týkajúce sa zmeniek, resp. zmenkového programu a stavebných prác na nehnuteľnostiach Technopol v Bratislave a v Tovarníkoch.

47. V prípade zmeniek správny súd uvádza, že žalobca síce zaúčtoval nákladové úroky - zmenky sumu 51.528,33 € (na ľarchu účtu 562.002) a náklady - zmenkový program výdavky v sume 114.945,- € (na ľarchu účtu 568.005), no žiadnym spôsobom ich nepreukázal. Splnomocnení zástupcovia žalobcu Mgr. Martin Filo a Dagmar Kašprišinová správcovi dane uviedli, že žalobca nemá žiadne doklady k dispozícii, ktoré by mu na základe jeho výzvy mal predložiť, a k uvedeným nákladom neposkytli žiadne bližšie vysvetlenia. Žalobca pritom sám pripúšťa, že je v dôkaznej núdzi a túto situáciu si uvedomuje. Správca dane aj žalovaný správne argumentovali obsahom účtovného dokladu č. 9350139 zo dňa 30.11.2015 a zaúčtovaním zmenkového programu na strane Má Daň účtu 249001 - Ostatné krátkodobé finančné výpomoci v sume 3.100.000,- € so súvzťažným zápisom na účte 379003 - Iné záväzky v sume 3.100.000,- €. Podľa dokumentu s názvom „Zmenkový program (údaje v €)“ suma 3.100.000,- € predstavuje menovitú hodnotu zmeniek, ktorá je súčtom sumy 3.089.701,- € a úrokových nákladov 10.299,- €. Doklad „Zmenkový program“ obsahuje aj výpočet, podľa ktorého je základom pre výpočet výšky poplatku za umiestnenie zmeniek (riadok p. č. 7) menovitá hodnota zmeniek, t. j. 0,25 % zo sumy 1.000.000,- € (2.500,- €) a základom pre výpočet výšky poplatku za ručenie (riadok p. č. 8) je menovitá hodnota zmeniek, t.j. v mesiaci máj 2015 vo výške 1,5% p. a. zo sumy 1.000.000,- € (1.250,- €). V tomto doklade nie sú uvedené žiadne údaje za kalendárne mesiace január až apríl 2015. V mesiaci máj je uvedená menovitá hodnota zmenky 1.000.000,- € a v mesiaci jún 2015 je uvedená menovitá hodnota zmenky v sume 2.100.000,- €. V mesiacoch júl 2015 až október 2015 je menovitá hodnota zmenky v sume 3.100.000,- € a ide o súčet hodnôt za mesiace máj 2015 a jún 2015. V mesiacoch november 2015 a december 2015 nie sú uvedené žiadne údaje. Z uvedeného dokladu vyplýva, že zmenky boli vydané v mesiacoch máj 2015 a jún 2015. Žalobca nepreukázal, že zmenky neboli vydané na spoločnosť Irwin&White, Co., tak ako tvrdí, zároveň však neuvádza, na aký subjekt uvedené zmenky vydal, preto neuniesol bremeno tvrdenia.

48. Žalobca v prípade faktúr za montáž a dodávku strešných svetlíkov, klimatizácie a ventilácie v budove Technopolu argumentuje ich zastaranosťou spôsobenou pravdepodobne poveternostnými vplyvmi a opotrebením a nevyhnutnosťou ich výmeny. Ak by malo ísť o výmenu strešných svetlíkov, klimatizácie a ventilácie, ako tvrdí žalobca, potom by musela byť nevyhnutnou súčasťou vykonaných prác aj demontáž poškodených / opotrebovaných strešných svetlíkov, klimatizácie alebo ventilácie s tým, že ide o samostatné položky, ktoré sa fakturujú samostatne, prípadne sú výslovne uvedené ako súčasť stavebných prác; ide o práce odlišné od montáže a dodávky materiálu. Pri demontáži je potrebné demontované zariadenia alebo stavebný odpad zlikvidovať v súlade so zákonom č. 79/2015 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov; žalobca však netvrdí a ani nepreukazuje, akým spôsobom boli poškodené alebo opotrebované strešné svetlíky, klimatizácia alebo ventilácia zlikvidované, kto ich likvidoval (dodávateľ, žalobca alebo iný subjekt), kde a za akú cenu, tak aby bolo jednoznačné, že išlo o výmenu starých opotrebovaných komponentov za nové, resp. kus za kus. Správca dane aj žalovaný preto správne uzavreli, že ide o náklady na obstaranie dlhodobého hmotného majetku.

49. Podľa názoru správneho súdu správca dane aj žalovaný správne vyhodnotili aj faktúry za stavebné práce, stavebné úpravy, opravy a udržiavacie práce na nehnuteľnosti žalobcu v obci Tovarníky. Tým, že dodávateľ fakturoval taký súbor stavebných prác ako sú búracie a demontážne práce, rekonštrukcia odsávania, vyhotovenie priečok, vyhotovenie izolácie proti zemnej vlhkosti, zateplenie fasády, výmena potrubí vody a odpadu, došlo ku kvalitatívnej zmene nehnuteľnosti v Tovarníkoch a nešlo o odstránenie čiastočného fyzického opotrebovania alebo poškodenia za účelom uvedenia do predchádzajúceho alebo prevádzkyschopného stavu. Žalobca mal o uvedených výdavkoch (nákladoch) účtovať ako o nákladoch

na obstaranie dlhodobého hmotného majetku a mal ich premietnuť v daňových výdavkoch (nákladoch) formou odpisov podľa § 26 až § 28 zákona č. 595/2003 Z.z., čo neurobil.

50. Žalobca sám pripúšťa, že je v dôkaznej núdzi, keďže nemá k dispozícii účtovné doklady týkajúce sa zdaňovacieho obdobia roku 2015. Tvrdí, že dôkazná núdza bola vyvolaná Jozefom Dučákom, ktorý predsedovi predstavenstva Pavlovi B. neposkytol účtovné ani daňové doklady. Správny súd poukazuje na bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu, ktoré v prvom rade nesie daňový subjekt. Ak daňový subjekt mieni použiť svoje náklady ako daňový výdavok, musí primárne tvrdiť, že ide o daňový výdavok v zmysle § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. a následne svoje tvrdenie preukázať relevantnými dôkazmi (bremeno dôkazu). Správny súd nespochybňuje, že predseda predstavenstva V. X. bol zvolený na základe nezákonného uznesenia prijatého na mimoriadnom valnom zhromaždení žalobcu dňa 2.12.2016, tak ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 31Cb/184/2016-581 zo dňa 2.7.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Cob/220/2019-766 zo dňa 20.8.2020, na druhej strane však správca dane v priebehu daňového konania (teda v čase pred vyhlásením citovaného rozsudku odvolacieho súdu) vychádzal z § 27 ods. 3 ObZ a prezumpcie správnosti zápisu údajov v obchodnom registri. Právoplatne došlo k určeniu neplatnosti uznesení prijatých na mimoriadnom valnom zhromaždení žalobcu dňa 2.12.2016 na základe citovaných rozhodnutí súdov až v roku 2020 (rozsudok krajského súdu je datovaný dňom 20.8.2020), kým daňové konanie sa týkalo zdaňovacieho obdobia roku 2015 a správca dane a žalovaný viedli daňové konanie v rokoch 2018 až 2020 (dňa 12.8.2020 bolo žalobcovi doručené napadnuté druhostupňové rozhodnutie žalovaného). Medializácia kauzy Technopol bez ďalšieho nie je dôkazom o oprávnenosti nároku žalobcu na uplatnenie nákladov v roku 2015 ako daňových výdavkov podľa § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. a ich zohľadnenie v jeho prospech pri určení dane z príjmov právnických osôb. Žalobca si prípadne môže uplatňovať nárok na náhradu škody voči V. v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, no nemožno ju zohľadňovať v daňovom konaní vzhľadom na absenciu ustanovení Daňového poriadku upravujúcich odcudzenie účtovných a daňových dokladov, prípadne spory v rámci obchodnej spoločnosti. Z uvedených skutočností vyplýva, že žalobca v daňovom konaní nesplnil podmienku preukázateľnosti daňových výdavkov (nákladov) v zmysle § 2 písm. i/ a § 19 a nasl. zákona č. 595/2003 Z.z., a preto ich nemožno zohľadniť pri určení dane z príjmu právnických osôb za zdaňovacie obdobie roka 2015, tak ako to požaduje žalobca.

51. Podľa názoru správneho súdu rozhodnutia správca dane aj žalovaného spĺňajú podmienky § 63 ods. 5 DP a odôvodnenia ich rozhodnutí obsahujú popis skutkového stavu, vyhodnotenie skutkových zistení a dôkazov a právne posúdenie veci s odkazom na zodpovedajúcu judikatúru súdov, závery správnych orgánov oboch stupňov zodpovedajú zásadám logického uvažovania a listinným dôkazom, ktoré sú obsahom administratívneho spisu. Nemohlo preto prísť k porušeniu práva žalobcu na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

52. Vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov správny súd dospel k záveru, že konanie aj rozhodnutie žalovaného a správca dane sú v súlade s Daňovým poriadkom a zákonom č. 595/2003 Z.z., preto žalobu zamietol ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

53. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvody, na základe ktorých by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať ich náhradu.

54. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440

SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).